

en bestemmelse om redelig forretningsskik og god forsikringspraksis vil være af værdi for de offentlige repræsentanters virke i forsikringsselskabernes bestyrelser.

11) Spørgsmålet om forsikringsrådets sammensætning har været genstand for overvejelse fra tid til anden. Udviklingen har medført, at den oprindelige begrundelse for et råd som administrerende organ ikke længere er holdbar.

Spørgsmålet om forsikringsrådets fremtidige struktur må derfor løses under hensyntagen til de aktuelle opgaver, der skal løses af et forsikringstilsyn.

Forslagets bestemmelser indebærer, at det nuværende forsikringsråd som tilsynsmyndighed bliver erstattet af et forsikringstilsyn, bestående af et råd og et direktorat. Herefter vil forsikringsrådet være det ansvarlige organ, som træffer afgørelser i principielle spørgsmål, klagesager o. l., medens forsikringsdirektoratet varetager den daglige administration. Den nærmere funktionsdeling mellem rådet og direktoratet vil blive fastlagt i en forretningsorden og et regulativ. Den foreslåede sammensætning af rådet indebærer, at repræsentanter for forsikringstagerne, for forsikringsselskaberne og for pensionskasserne vil få sæde i rådet og dermed få indflydelse på dets afgørelser, samtidig med at den fornødne juridiske, aktuarmæssige og nationaløkonomiske sagkundskab er tilstede. Efter gældende lov kan den, der indanker en af forsikringsrådet truffen afgørelse for industriministeren, forlange, at sagen, forinden afgørelsen træffes, af ministeren forelægges et nævn til erklæring. Forsikringsnævnets opgaver foreslås ændret noget i forhold til den gældende lov. Det bliver i stedet for industriministeren klageinstans i visse nærmere angivne sager, hvor tilsynets afgørelser er af særlig indgribende betydning for det pågældende selskab eller kan indeholde udviklede forsikringstekniske spørgsmål. I de øvrige tilfælde indbringes klagen for ministeren, der dog kan indhente en udtalelse fra nævnet. Endvidere kan selskabet forlange, at dette sker.

12) Bestemmelserne om fordelingen af udgifterne til dækning af forsikringstilsynets virksomhed foreslås ændret således, at der sker en rimelig fordeling under hensyn til de betydelige renteindtægter, som især livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne oppebærer.

13) De såkaldte »tværgående« pensionskasser foreslås overført fra lov om tilsyn med pensionskasser til lov om forsikringsvirksomhed. Der er tale om pensionskasser for f. eks. ingeniører, læger, sygeplejersker og værkstedsfunktionærer.

Karakteristisk er således, at medlemskredsen ikke – som det var pensionskasselovens oprindelige hensigt – er begrænset til de ansatte i en bestemt privat virksomhed, men til personer med en bestemt uddannelse, uanset hvor de er ansat, eller til særlige brancher. Disse pensionskasser er endvidere i almindelighed langt større end pensionskasser knyttet til enkelte virksomheder. Bl. a. disse forhold gør, at pensionskasselovens bestemmelser i virkeligheden ikke dækker de »tværgående« pensionskassers behov. Deres virksomhed er nærmere en begrænset form for forsikringsvirksomhed.

Efter forslaget vil disse pensionskasser derfor blive sidestillet med gensidige skadesforsikringsselskaber med særligt begrænset formål, således at loven anvendes med de lempelser og undtagelser, som gælder for disse selskaber. Virkningen heraf vil bl. a. være, at de alene er bundet af vedtægternes regler om udtrædelsesgodtgørelser, at de optages i forsikringsregisteret, at forsikringslovens regler om overdragelse af en forsikringsbestand kan finde anvendelse, at der stilles større krav til disse pensionskassers regnskabsafleggelse, at årsregnskabet skal offentliggøres, og at de hvert år skal indsende en aktuaropgørelse til forsikringstilsynet mod nu hvert 3. år.

Endvidere vil loven finde anvendelse på pensionskasser, hvis medlemmer består af selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche. Disse pensionskasser har hidtil ikke været omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser.

14) Bestemmelsen om forsikringsrådets årlige beretninger foreslås ændret således, at de i større omfang bidrager til at skabe åbenhed samt aktuel og lettere tilgængelig information omkring forsikringsbranchens forhold. Der synes f. eks. at være et behov for, at de af forsikringskommissionen foretagne undersøgelser videreføres således, at resultaterne heraf offentliggøres i beretningerne.

4. Som ikrafttrædelsestidspunkt er foreslået den 1. januar 1981, idet der bør være ca. 6 måneder mellem folketingets vedtagelse af lovforslaget og ikrafttrædelsen. Det er nødvendigt, at forsikringsbranchen og forsikringstilsynet får et passende tidsrum til at indrette sig på de nye regler. Endvidere må der udstedes nye bekendtgørelser, herunder om forsikringstilsynets virksomhed som monoptilsyn på forsikringsområdet, der omtales under pkt. 6 nedenfor.

5. Det lovudkast, der dannede grundlag for det i folketingets år 1976–77 fremsatte lovforslag, har været forelagt for følgende myndigheder og organisationer: justitsministeriet, finansministeriet, socialministeriet, forsikringsrådet, Assurandør-Societetet, Pensionskasserådet, Lægernes Pensionskasse,